

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
2001/C 295/01	Wisselkoersen van de euro	1
2001/C 295/02	Uniforme toepassing van de gecombineerde nomenclatuur (GN) (Indeling van goederen)	2
2001/C 295/03	Mededeling krachtens sectie 12(6A) van de Telecommunicatiewet 1984 — Wijziging van de voorwaarden van de vergunningen van Vodafone Ltd en BT Cellnet	4
	Europese Centrale Bank	
2001/C 295/04	Advies van de Europese Centrale Bank van 11 oktober 2001 op verzoek van de Raad van de Europese Unie inzake een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de loonkostenindex (CON/2001/33)	5
	<i>II Voorbereidende besluiten krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie</i>	
2001/C 295/05	Initiatief van het Koninkrijk der Nederlanden met het oog op de aanneming van een besluit van de Raad tot instelling van een Europees netwerk van aanspreekpunten inzake personen die verantwoordelijk zijn voor genocide, misdrijven tegen de menselijkheid en oorlogsmisdrijven	7
2001/C 295/06	Initiatief van het Koninkrijk België, de Franse Republiek, het Koninkrijk Spanje en het Verenigd Koninkrijk met het oog op de aanneming door de Raad van een kaderbesluit inzake gemeenschappelijke onderzoeksteams	9

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

Wisselkoersen van de euro ⁽¹⁾**19 oktober 2001**

(2001/C 295/01)

1 euro	=	7,4366	Deense kroon
	=	9,4715	Zweedse kroon
	=	0,6249	Pond sterling
	=	0,9009	US-dollar
	=	1,4204	Canadese dollar
	=	109,1	Japanse yen
	=	1,4777	Zwitserse frank
	=	7,969	Noorse kroon
	=	92,65	IJslandse kroon ⁽²⁾
	=	1,7793	Australische dollar
	=	2,1665	Nieuw-Zeelandse dollar
	=	8,336	Zuid-Afrikaanse rand ⁽²⁾

⁽¹⁾ Bron: door de Europese Centrale Bank gepubliceerde referentiekursen.

⁽²⁾ Bron: Commissie.

UNIFORME TOEPASSING VAN DE GECOMBINEERDE NOMENCLATUUR (GN)

(Indeling van goederen)

(2001/C 295/02)

Toelichtingen vastgesteld overeenkomstig artikel 10, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijke douanetarief ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1783/2001 ⁽²⁾.

De „Toelichtingen op de gecombineerde nomenclatuur van de Europese Gemeenschappen” ⁽³⁾ worden als volgt gewijzigd:

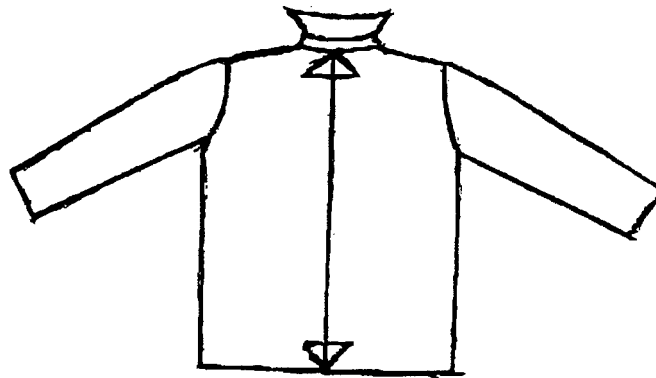
Bladzijde 222

De volgende tekst wordt ingevoegd na de toelichting op post 6101:

„6101 10 10
6101 20 10
6101 30 10 overjassen, jekkers, capes en dergelijke artikelen
en
6101 90 10

De tot deze onderverdelingen behorende „overjassen en dergelijke artikelen” worden onder meer gekenmerkt door het feit dat zij bij het dragen op het lichaam ten minste tot halverwege de dij reiken.

Over het algemeen kan ervan worden uitgegaan dat bij herenkleding (met uitzondering van jongenskleding) in de standaardmaten (confectiematen) de minimale lengte is bereikt als het kledingstuk, plat uitgelegd, gemeten op de rug vanaf het hoogste punt van de aanzet van de kraag in de nek (dit punt stemt overeen met de plaats van de zevende ruggenwervel) tot onderaan het kledingstuk (zie tekening), de in de hiernavolgende tabel vermelde lengte in centimeters oplevert.

De lengteaanduidingen in deze tabel geven een gemiddelde waarde weer, die blijkt uit de verschillende standaardmaten (confectiematen) van de kledingstukken voor heren (met uitzondering van jongenskleding) voor maat S (small, kleine maten), maat M (medium, middelgrote maten) en maat L (large, grote maten).

Lengteaanduiding in centimeters voor de ruglengte vanaf de aanzet van de kraag tot onderaan het kledingstuk voor kledingstukken in de standaardmaten voor heren (met uitzondering van jongenskleding)

S (small) kleine maten	M (medium) middelgrote maten	L (large) grote maten
86 cm	90 cm	92 cm

⁽¹⁾ PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 241 van 11.9.2001, blz. 7.

⁽³⁾ PB C 199 van 13.7.2000, blz. 1.

Kledingstukken die de voor „overjassen en dergelijke artikelen” vereiste minimale lengte (tot halverwege de dij) niet bezitten, moeten, met uitzondering van de eveneens tot deze onderverdelingen behorende „jekkers en dergelijke artikelen” (zie de beschrijving hierna), worden ingedeeld onder onderverdeling 6101 10 90, 6101 20 90, 6101 30 90 of 6101 90 90.

JEKKERS

Jekkers zijn ruimvallende kledingstukken die het bovenlichaam bedekken. Zij zijn voorzien van lange mouwen. Jekkers zijn ontworpen om over andere kleding gedragen te worden om bescherming te bieden tegen de weersomstandigheden. Jekkers worden gewoonlijk vervaardigd uit niet-lichtgewicht textiel, ander dan dat van de posten 5903, 5906 of 5907. De lengte van jekkers loopt uiteen van onder het kruis tot halverwege de dij. Zij kunnen zijn voorzien van een of twee rijen knopen.

Jekkers vertonen gewoonlijk de volgende kenmerken:

- een volledige opening aan de voorzijde die gesloten wordt door middel van knopen, maar soms door middel van een treksluiting of drukknopen;
- een voering (ook gewatteerd en/of doorgestikt); eventueel uitneembaar;
- een split midden op de rug of zijsplitten.

Bovendien kunnen jekkers zijn voorzien van:

- zakken;
- kraag.

Jekkers bezitten niet de volgende kenmerken:

- capuchon;
- een koordje of een andere nauwsluitende voorziening aan de taille en/of aan de onderzijde van het kledingstuk. Een riem of ceintuur is evenwel toegestaan.

Met betrekking tot jekkers worden onder „en dergelijke artikelen” begrepen kledingstukken die dezelfde eigenschappen vertonen als jekkers, maar die zijn voorzien van een capuchon.”.

Bladzijde 222

De volgende tekst wordt ingevoegd na de toelichting op post 6102:

**„6102 10 10
6102 20 10
6102 30 10 mantels, capes en dergelijke artikelen
en
6102 90 10**

De toelichting op de onderverdelingen 6101 10 10, 6101 20 10, 6101 30 10 en 6101 90 10 is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat voor de dameskleding (met uitzondering van meisjeskleding) de volgende tabel bepalend is:

Lengteaanduiding in centimeters voor de ruglengte vanaf de aanzet van de kraag tot onderaan het kledingstuk voor kledingstukken in de standaardmaten voor dames (met uitzondering van meisjeskleding)

S (small) kleine maten	M (medium) middelgrote maten	L (large) grote maten
84 cm	86 cm	87 cm”.

Mededeling krachtens sectie 12(6A) van de Telecommunicatiewet 1984**Wijziging van de voorwaarden van de vergunningen van Vodafone Ltd en BT Cellnet**

(2001/C 295/03)

1. In het kader van sectie 7 van Telecommunicatiewet van 1984 (de „wet”) heeft de minister voor Handel en industrie op 22 maart 1994 aan Telecom Securicor Cellular Radio Ltd en op 9 december 1993 aan Vodafone Ltd vergunningen verleend voor het exploiteren van de in bijlage A van die vergunningen nader aangegeven telecommunicatiediensten (de „vergunningen”).
 2. Op 6 september 2001 wijzigde de directeur-generaal Telecommunicatie (de „directeur”), uit hoofde van de hem verleende volmachten krachtens sectie 12 van de wet, als gewijzigd bij de wet op de elektronische communicatie 2000, deel K van overzicht 1 van de vergunningen:

een nieuwe voorwaarde 70A werd ingevoegd na voorwaarde 70.
 3. De directeur maakt hierbij uit hoofde van sectie 12(6A) van de wet bekend dat de reden voor die wijziging bestaat in de behoefte aan een mechanisme dat ervoor zorgt dat, in het geval de directeur voor 31 januari 2002 bij de Concurrentiecommissie (de „commissie”) verwijst naar wijzigingen van de vergunningen die hij in de toekomst zou kunnen voorstellen naar aanleiding van zijn voortdurende bewaking van de concurrentie op de markt voor oproepen naar mobiele telefoons, de bestaande controle op kosten voor verbindingsofbouw (termination charges) van voorwaarde 70 van de vergunningen nog voor een periode van 12 maanden, beginnende op 1 april 2002 en eindigend op 31 maart 2003, in stand wordt gehouden. De directeur is van mening dat deze verlenging het mogelijk zal maken de bestaande controle te handhaven totdat de commissie de tijd heeft gehad verslag uit te brengen over haar bevindingen en over al haar eventuele aanbevelingen aan de directeur om te verhelpen aan mogelijke negatieve effecten voor het algemeen belang.
-

EUROPESE CENTRALE BANK

ADVIES VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK

van 11 oktober 2001

op verzoek van de Raad van de Europese Unie inzake een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de loonkostenindex

(CON/2001/33)

(2001/C 295/04)

1. Op 17 september 2001 ontving de Europese Centrale Bank (ECB) een verzoek van de Raad van de Europese Unie om een advies inzake een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de loonkostenindex (hierna de „ontwerpverordening” te noemen).
2. De bevoegdheid van de ECB om een advies uit te brengen is gebaseerd op artikel 105, lid 4, eerste streepje, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap. Overeenkomstig de eerste volzin van artikel 17.5 van het reglement van orde van de ECB is dit advies door de raad van bestuur van de ECB goedgekeurd.
3. De ontwerpverordening beoogt de vaststelling van een gemeenschappelijk kader voor de productie, indiening en analyse van vergelijkbare indexcijfers van de loonkosten in de Gemeenschap. Met name vereist de ontwerpverordening dat de lidstaten kwartaalgegevens over de loonkosten aan de Europese Commissie (Eurostat) verstrekken.
4. De ECB verwelkomt de ontwerpverordening, die deel uitmaakt van het Actieplan voor de statistische eisen van de Economische en Monetaire Unie (EMU) (hierna het „EMU Actieplan” te noemen), dat de Europese Commissie (Eurostat) in nauwe samenwerking met de ECB heeft opgesteld op verzoek van de Ecofin-Raad. Het EMU Actieplan is een antwoord op het rapport van het Monetair Comité inzake informatievereisten in de EMU, waaraan de Ecofin-Raad op 18 januari 1999 zijn steun heeft betuigd, en de eerste twee door het Economisch en Financieel Comité opgestelde voortgangsrapporten inzake informatievereisten in de EMU. Het derde voortgangsrapport, waaraan de Ecofin-Raad op 19 januari 2001 zijn steun heeft betuigd, bevat ook het tijdschema voor het wijzigen van bestaande statistische verordeningen.
5. Het verstrekken van geharmoniseerde gegevens over loonkosten leidt tot een verbreding en verdieping van de beschikbare gegevens voor de analyse en beoordeling van risico's voor prijsstabiliteit zoals die uitgevoerd worden op grond van de tweede pijler van de monetaire beleidsstrategie van de ECB. Loonkosten vormen een belangrijk element van de productiekosten voor de economie als geheel en hebben een belangrijk effect op de prijsvorming. Bovendien verschaffen loonkosten materiaal voor het opstellen van indicatoren van concurrentievermogen. De thans beschikbare Europese geaggregeerde loonkostengegevens, die zijn gebaseerd op gegevens die door nationale instellingen voor statistiek vrijwillig aan de Europese Commissie (Eurostat) worden doorgegeven, weerspiegelen de aanzienlijke verschillen in de definities van de nationale reeksen die gebruikt worden voor de berekening van de reeksen voor het eurogebied. De driemaandelijke salarisgegevens die beschikbaar zijn uit de nationale rekeningen van het ESR 95, kunnen niet als vervanging dienen omdat ze niet gedetailleerd genoeg zijn en de kwaliteit ervan afhangt van de kwaliteit van de onderliggende statistieken van primaire loonkosten.
6. De ECB wil het belang benadrukken dat ze hecht aan verschillende aspecten van de ontwerpverordening, die al deel uitmaken van het EMU Actieplan, terwijl de ECB ook erkent dat belangrijke compromissen moesten worden gesloten vanwege de noodzaak de rapportagelast voor bedrijven te beperken.
 - a) Het voorgestelde bereik van NACE Rev. 1 met inbegrip van de dienstensector: de ontwerpverordening bestrijkt meer dan 90 % van de werkgelegenheid in het eurogebied, terwijl de thans verstrekte gegevens slechts ongeveer 65 % bestrijken. Dit is een belangrijke verbetering, aangezien een beter begrip mogelijk wordt gemaakt van de loonkostenontwikkeling in de hele economie met vooral een verbeterde registratie van de kosten in de dienstensector.
 - b) De voorgestelde uitsplitsing van NACE Rev. 1: de ontwerpverordening verhoogt het niveau aan detail van de vereiste gegevens, die uitgesplitst worden naar economische activiteit, hetgeen belangrijk is om veranderingen in de algemene resultaten te verklaren.
 - c) De beschikbaarheid van een loonkostenindex met en zonder premies: premies zijn vaak een cyclisch element van de totale loonkosten. De analyse van gegevens inzake loonkosten zal zeer worden vergemakkelijkt indien het mogelijk is dit element van de totale loonkosten te onderscheiden.
 - d) Het voorgestelde vereiste dat gegevens binnen 70 dagen moeten worden verstrekt: dit zou een verbetering betekenen, aangezien de beschikbaarheid van loonkostengegevens thans zeer gebrekkig is met beschikbaarheid van de eerste Europese geaggregeerde schattingen pas na ongeveer 100 dagen.

- e) De beschikbaarheid van een gepaste hoeveelheid oude gegevens: voor analytische doeleinden is het belangrijk het verloop van loonkostenindices in de tijd te kunnen beoordelen. De ECB erkent echter ook de last die lidstaten zou worden opgelegd, indien wordt vereist een volledige reeks oude gegevens te verstrekken, en ondersteunt daarom een beperkte indiening van oude gegevens voor een geselecteerd aantal loonkostenposten en alleen voor de NACE secties C-K.
- f) De verbeterde vergelijkbaarheid van gegevens die nodig is voor goede geaggregeerde gegevens voor het eurogebied: aangezien het lidstaten nog steeds zou zijn toegestaan een combinatie van verschillende bronnen te gebruiken, zou het nuttig kunnen zijn in de in artikel 10 genoemde uitvoeringsprocedures een periodieke beoordeling op te nemen van het effect van het gebruik van deze bronnen op de nationale resultaten, en van andere bronnen die vergelijkbaarheid in de weg kunnen staan.
7. De ECB is een sterk voorstander van het voorgestelde tijdschema voor de uitvoering van de ontwerpverordening en doet een beroep op de lidstaten geen verzoeken om vrijstelling in te dienen. Indien lidstaten ten volle gebruik zouden maken van de toegestane vrijstellingen, zouden pas in 2004 volledig geharmoniseerde Europese geaggregeerde gegevens voor de NACE secties C-K beschikbaar komen en volledige Europese geaggregeerde gegevens met inbegrip van de NACE secties L-O zouden pas in 2007 beschikbaar zijn. Zelfs de doelstelling om tegen het einde van 2002 80 % van het eurogebied te bestrijken — een doelstelling die ondersteund wordt door de Ecofin-Raad — zou dan in gevaar komen.
8. Dit advies wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te Wenen, 11 oktober 2001.

De President van de ECB
Willem F. DUISENBERG

II

(Voorbereidende besluiten krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

Initiatief van het Koninkrijk der Nederlanden met het oog op de aanneming van een besluit van de Raad tot instelling van een Europees netwerk van aanspreekpunten inzake personen die verantwoordelijk zijn voor genocide, misdrijven tegen de menselijkheid en oorlogsmisdrijven

(2001/C 295/05)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 31 en artikel 34, lid 2, onder c),

Gezien het initiatief van het Koninkrijk der Nederlanden,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De internationale strafrechtelijke tribunalen voor het voormalig Joegoslavië en voor Rwanda onderzoeken, vervolgen en berechten sinds 1995 schendingen van de wetten en gebruiken van de oorlog, genocide en misdrijven tegen de menselijkheid.
- (2) Het statuut van Rome van het Internationaal strafhof van 17 juli 1998 bevestigt dat de ernstigste misdrijven die de gehele internationale gemeenschap met zorg vervullen, in het bijzonder genocide, misdrijven tegen de menselijkheid en oorlogsmisdrijven, niet onbestraft dienen te blijven en dat een doeltreffende vervolging daarvan verzekerd dient te worden door het treffen van maatregelen op nationaal niveau en door het versterken van internationale samenwerking.
- (3) Het statuut van Rome brengt in herinnering dat het de plicht is van elke staat om zijn rechtsmacht in strafzaken uit te oefenen over degenen die verantwoordelijk zijn voor dergelijke internationale misdrijven.
- (4) Het statuut van Rome benadrukt dat het krachtens dit statuut opgerichte Internationaal strafhof complementair zal zijn aan de nationale jurisdicties in strafzaken.
- (5) Alle lidstaten van de Europese Unie hebben het statuut van Rome getekend of geratificeerd.
- (6) De lidstaten worden geconfronteerd met personen die betrokken zijn geweest bij deze misdrijven en binnen de grenzen van de Europese Unie een heenkomen zoeken.
- (7) Het succes van een effectieve opsporing en vervolging van deze misdrijven op nationaal niveau is in hoge mate afhankelijk van een nauwe samenwerking tussen de verschillende autoriteiten die betrokken zijn bij de bestrijding ervan.
- (8) Het is noodzakelijk dat de betrokken autoriteiten van de staten die partij zijn bij het statuut van Rome, met inbegrip van de lidstaten van de Europese Unie, daarbij nauw samenwerken.

(9) Nauwe samenwerking zal worden bevorderd wanneer de lidstaten rechtstreekse communicatie tussen gecentraliseerde, gespecialiseerde aanspreekpunten mogelijk maken.

(10) Door nauwe samenwerking tussen deze aanspreekpunten kan een vollediger overzicht ontstaan van bij deze misdrijven betrokken personen met inbegrip van de vraag in welke lidstaten zij voorwerp van onderzoek zijn.

(11) Dit besluit laat de verdragen, overeenkomsten en regelingen aangaande wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen gerechtelijke autoriteiten onverlet,

BESLUIT:

Artikel 1

Aanwijzing en mededeling van aanspreekpunten

1. Elke lidstaat wijst een aanspreekpunt aan voor de opsporing van genocide, misdrijven tegen de menselijkheid en oorlogsmisdrijven.
2. Elke lidstaat deelt schriftelijk mede aan het secretariaat-generaal van de Raad wat zijn aanspreekpunt in de zin van dit besluit is. Het secretariaat-generaal draagt zorg voor de verspreiding van deze mededeling onder de lidstaten.

Artikel 2

Verzameling en uitwisseling van informatie

1. Elk aanspreekpunt heeft als primaire taak, informatie met betrekking tot deze misdrijven te bundelen en te beheren in het kader van de opsporing ervan.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat de aanspreekpunten, in overeenstemming met hun nationale bevoegdheden, uit eigen beweging of op verzoek overgaan tot de uitwisseling van alle beschikbare gegevens die van belang kunnen zijn voor de opsporing van dergelijke misdrijven.

Artikel 3

Toelichting op verzoeken

1. Elk verzoek uit hoofde van dit besluit gaat vergezeld van een beknopte samenvatting van de relevante feiten die aan het verzoekende aanspreekpunt bekend zijn. Daarbij zal worden aangegeven hoe de verlangde informatie zal worden gebruikt.

⁽¹⁾ PB C ...

2. Wanneer overeenkomstig dit besluit een verzoek wordt gedaan, verstrekt het aangezochte aanspreekpunt alle relevante informatie, zonder dat hiervoor een formeel schriftelijk verzoek uit hoofde van toepasselijke verdragen of overeenkomsten tussen lidstaten nodig is.

3. Een aanspreekpunt is niet verplicht informatie te verspreiden die een in de aangezochte lidstaat of bij het Internationaal strafhof in uitvoering zijnd strafrechtelijk onderzoek kan schaden, of die in relatie tot het Strafhof een beroep op artikel 72 van het Statuut van het Strafhof zou rechtvaardigen. Elke weigering wordt op passende wijze toegelicht.

Artikel 4

Gebruik van informatie

1. Gegevens of documenten die uit hoofde van dit besluit verkregen zijn, zijn bestemd om te worden gebruikt voor de doeleinden vermeld in artikel 2, lid 2.

2. Bij het verstrekken van gegevens of documenten uit hoofde van dit besluit mag het verstreckende aanspreekpunt beperkingen en voorwaarden opleggen aan het gebruik van informatie voor andere dan de in lid 1 bedoelde doeleinden. Het ontvangende aanspreekpunt houdt zich aan die beperkingen en voorwaarden.

3. Wanneer een lidstaat de gegevens of documenten die ten behoeve van opsporing zijn verstrekt, wenst te gebruiken voor de in artikel 2, lid 2, genoemde doeleinden, kan de verstreckende lidstaat niet weigeren zijn toestemming daarvoor te geven, tenzij hij zulks mag op grond van de eigen wettelijke beperkingen of onder de voorwaarden bedoeld in artikel 3, lid 3. Elke weigering tot toestemming wordt op passende wijze toegelicht.

4. Op de bescherming van de verstrekte gegevens zijn ten minste dezelfde regels inzake vertrouwelijkheid en bescherming van persoonsgegevens van toepassing als die van de nationale wetgeving van toepassing op het verzoekende aanspreekpunt overeenkomstig het Verdrag van de Raad van Europa van 28 januari 1981 tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens en met inachtname van Aanbeveling R(87) 15 van het Comité van

ministers van de Raad van Europa van 17 september 1987 tot regeling van het gebruik van persoonsgegevens op politieel gebied.

Artikel 5

Gegevensverstrekking zonder verzoek

1. Binnen de grenzen van de toepasselijke nationale wetgeving mogen aanspreekpunten ter zake doende informatie uitwisselen zonder daartoe strekkend verzoek.

2. Artikel 4 is van toepassing op krachtens dit artikel toegezonden informatie.

Artikel 6

Implementatie

De lidstaten zorgen ervoor dat zij uiterlijk een jaar na de inwerkingtreding van dit besluit volledig kunnen samenwerken overeenkomstig de bepalingen van dit besluit.

Artikel 7

Nationale verantwoordelijkheid voor opsporing en vervolging

De opsporing en vervolging van en de uitwisseling van informatie met betrekking tot genocide, misdrijven tegen de menselijkheid en oorlogsmisdrijven blijft een verantwoordelijkheid van de nationale autoriteiten.

Artikel 8

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop dit besluit wordt aangenomen.

Gedaan te, ...

Voor de Raad

De voorzitter

...

Initiatief van het Koninkrijk België, de Franse Republiek, het Koninkrijk Spanje en het Verenigd Koninkrijk met het oog op de aanneming door de Raad van een kaderbesluit inzake gemeenschappelijke onderzoeksteams

(2001/C 295/06)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, met name op artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het initiatief van het Koninkrijk België, de Franse Republiek, het Koninkrijk Spanje en het Verenigd Koninkrijk,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een van de doelstellingen van de Unie is, de burgers in een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid een hoog niveau van zekerheid te verschaffen, en die doelstelling moet verwezenlijkt worden door criminaliteit te voorkomen en te bestrijden door middel van een nauwere samenwerking tussen de politiediensten, douaneautoriteiten en andere bevoegde autoriteiten in de lidstaten.
- (2) De Europese Raad heeft tijdens zijn bijeenkomst van 15 en 16 oktober 1999 in Tampere verlangd dat er onverwijld gezamenlijke onderzoeksteams zoals bepaald in het verdrag worden ingesteld als eerste stap ter bestrijding van drugshandel, mensenhandel en terrorisme.
- (3) Artikel 13 van de door de Raad overeenkomstig artikel 34 van het Verdrag betreffende de Europese Unie opgestelde overeenkomst betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie⁽¹⁾, behelst de instelling en werking van gemeenschappelijke onderzoeksteams.
- (4) De Raad dringt er op aan dat alle nodige maatregelen worden genomen om te verzekeren dat deze overeenkomst zo snel mogelijk kan worden geratificeerd, of ten minste in de loop van 2002.
- (5) De Raad erkent dat er een snelle reactie nodig is op het verlangen van de Europese Raad om onverwijld gemeenschappelijke onderzoeksteams in te stellen.
- (6) De Raad is van oordeel dat er, met het oog op een zo efficiënt mogelijke bestrijding van de internationale criminaliteit, in dit stadium op het niveau van de Unie een specifiek wettelijk bindend instrument inzake gemeenschappelijke onderzoeksteams moet worden aangenomen aangaande gemeenschappelijk onderzoek naar drugshandel, mensenhandel en terrorisme.
- (7) De Raad is van oordeel dat die teams in de eerste plaats ingesteld moeten worden om terroristische misdrijven te bestrijden.

- (8) De lidstaten die een team instellen, beslissen over de samenstelling, het doel en de periode waarvoor het wordt ingesteld.
- (9) De lidstaten die een team instellen, moeten, waar mogelijk en in overeenstemming met de toepasselijke wetgeving, kunnen besluiten dat personen die geen vertegenwoordiger zijn van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, aan de activiteiten van het team mogen deelnemen, en dat deze personen vertegenwoordigers mogen zijn van bijvoorbeeld Europol, de Commissie (OLAF) of autoriteiten van derde landen, met name van wetshandhavinginstanties van de Verenigde Staten. In dat geval moet in de overeenkomst tot instelling van het team vastgelegd worden wat de uiteindelijke verantwoordelijkheid van die vertegenwoordigers is.
- (10) Een gemeenschappelijk onderzoeksteam dat op het grondgebied van een lidstaat optreedt, moet de wetgeving van die lidstaat in acht nemen.
- (11) Dit kaderbesluit laat alle andere bepalingen en regelingen aangaande de instelling of werking van gemeenschappelijke onderzoeksteams onverlet,

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Gemeenschappelijke onderzoeksteams

1. De bevoegde autoriteiten van twee of meer lidstaten kunnen onderling overeenkomen een gemeenschappelijk onderzoeksteam in te stellen voor een bepaald doel en voor een beperkte periode, die in onderlinge overeenstemming kan worden verlengd, om strafrechtelijke onderzoeken uit te voeren in een of meer van de lidstaten die het team instellen. De samenstelling van het team wordt in de overeenkomst vermeld.

Een gemeenschappelijk onderzoeksteam kan worden ingesteld in het bijzonder wanneer:

- a) het onderzoek van een lidstaat naar strafbare feiten moeilijke en veeleisende opsporingen vergt die ook andere lidstaten betreffen;
- b) verscheidene lidstaten onderzoeken uitvoeren naar strafbare feiten die wegens de omstandigheden van de zaak een gecoördineerd en gezamenlijk optreden in de betrokken lidstaten vergen.

⁽¹⁾ PB C 197 van 12.7.2000, blz. 1.

Een verzoek om instelling van een gemeenschappelijk onderzoeksteam kan van elk van de betrokken lidstaten uitgaan. Het team wordt ingesteld in een van de lidstaten waar het onderzoek naar verwachting zal worden uitgevoerd.

2. Verzoeken om instelling van een gemeenschappelijk onderzoeksteam bevatten, naast de gegevens genoemd in artikel 14 van het Europees Rechtshulpverdrag en artikel 37 van het Benelux-Verdrag van 27 juni 1962, zoals gewijzigd bij het Protocol van 11 mei 1974, ook voorstellen voor de samenstelling van het team.

3. Een gemeenschappelijk onderzoeksteam is onder de volgende algemene voorwaarden actief op het grondgebied van de lidstaten die het team hebben ingesteld:

- a) de leider van het team is een vertegenwoordiger van de aan strafrechtelijke onderzoeken deelnemende bevoegde autoriteit van de lidstaat waar het team actief is. De leider van het team handelt binnen de grenzen van zijn bevoegdheid krachtens het nationale recht;
- b) het team treedt op in overeenstemming met het recht van de lidstaat waarin het actief is. De leden van het team verrichten hun taken onder leiding van de onder a) bedoelde persoon, met inachtneming van de voorwaarden die door hun eigen autoriteiten zijn vastgelegd in de overeenkomst tot instelling van het team;
- c) de lidstaat op het grondgebied waarvan het team optreedt, treft de voor het functioneren van het team noodzakelijke organisatorische voorzieningen.

4. In dit kaderbesluit worden de leden van het gemeenschappelijk onderzoeksteam die afkomstig zijn uit andere lidstaten dan de lidstaat waar het team optreedt, gedetacheerde leden van het team genoemd.

5. De gedetacheerde leden van het gemeenschappelijk onderzoeksteam hebben het recht om aanwezig te zijn wanneer in de lidstaat waar wordt opgetreden, onderzoekshandelingen plaatsvinden. De leider van het team kan evenwel om bijzondere redenen en in overeenstemming met het recht van de lidstaat waar het team optreedt, anders besluiten.

6. De gedetacheerde leden van het gemeenschappelijk onderzoeksteam kunnen, in overeenstemming met het recht van de lidstaat waar het team optreedt, door de leider van het team worden belast met de uitvoering van bepaalde onderzoekshandelingen, voorzover de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar wordt opgetreden en van de detacherende lidstaat dit hebben goedgekeurd.

7. Wanneer het gemeenschappelijk onderzoeksteam het noodzakelijk acht dat in een van de lidstaten die het team hebben ingesteld, onderzoekshandelingen plaatsvinden, kunnen de door die lidstaat bij het team gedetacheerde leden hun eigen bevoegde autoriteiten vragen die handelingen te verrichten. Die

handelingen worden in die lidstaat in overweging genomen onder de voorwaarden die van toepassing zouden zijn indien zij in het kader van een nationaal onderzoek werden gevraagd.

8. Wanneer het gemeenschappelijk onderzoeksteam rechtshulp nodig heeft van een andere lidstaat dan de lidstaten die het team hebben ingesteld, of van een derde staat, kan het verzoek om rechtshulp door de bevoegde autoriteiten van de staat waar het team optreedt, worden gericht aan de bevoegde autoriteiten van de andere betrokken staat, overeenkomstig de toepasselijke instrumenten of regelingen.

9. Een lid van het gemeenschappelijk onderzoeksteam kan, in overeenstemming met zijn nationale recht en binnen de grenzen van zijn bevoegdheid, het team gegevens verstrekken die beschikbaar zijn in de lidstaat die hem heeft gedetacheerd ten behoeve van het strafrechtelijk onderzoek dat door het team wordt uitgevoerd.

10. Gegevens die een lid of een gedetacheerd lid rechtmatig verkrijgt terwijl hij deel uitmaakt van een gemeenschappelijk onderzoeksteam en die niet op een andere wijze voor de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten beschikbaar zijn, kunnen voor de volgende doeleinden worden gebruikt:

- a) voor het doel waarvoor het team is ingesteld;
- b) behoudens voorafgaande toestemming van de lidstaat waar de informatie vandaan komt, voor het opsporen, onderzoeken en vervolgen van andere strafbare feiten. Die toestemming kan alleen worden geweigerd in gevallen waarin dergelijk gebruik strafrechtelijk onderzoek in de betrokken lidstaat in gevaar brengt of ten aanzien waarvan die lidstaat rechtshulp kan weigeren;
- c) ter voorkoming van een onmiddellijke en ernstige bedreiging van de openbare veiligheid, onverminderd het bepaalde onder b) indien vervolgens een strafrechtelijk onderzoek wordt geopend;
- d) voor andere doeleinden, voorzover dat tussen de lidstaten die het team hebben ingesteld is overeengekomen.

11. Dit kaderbesluit laat andere bestaande bepalingen of regelingen inzake de instelling of het functioneren van gemeenschappelijke onderzoeksteams onverlet.

12. Voorzover toegestaan krachtens het recht van de betrokken lidstaten of de bepalingen van een tussen hen geldend rechtsinstrument, kan worden overeengekomen dat andere personen dan vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten die het gemeenschappelijk onderzoeksteam instellen, deelnemen aan de activiteiten van het team. Dat kunnen bijvoorbeeld ambtenaren van bij het Verdrag betreffende de Europese Unie ingestelde instanties zijn. De rechten die uit hoofde van dit kaderbesluit aan de leden en de gedetacheerde leden van het team worden verleend, strekken zich niet uit tot die personen, tenzij uitdrukkelijk anders is overeengekomen.

*Artikel 2***Strafrechtelijke aansprakelijkheid van ambtenaren**

Tijdens een optreden, bedoeld in de artikel 1, worden de ambtenaren uit een andere lidstaat dan de lidstaat waar het optreden plaatsvindt, met ambtenaren van die lidstaat gelijkgesteld, voor wat betreft de strafbare feiten die tegen of door hen mochten worden begaan.

*Artikel 3***Burgerrechtelijke aansprakelijkheid van ambtenaren**

1. Wanneer ambtenaren van een lidstaat overeenkomstig artikel 1 in een andere lidstaat optreden, is de eerstgenoemde lidstaat overeenkomstig het recht van de lidstaat op het grondgebied waarvan zij optreden aansprakelijk voor de schade die zij aldaar tijdens hun optreden veroorzaken.

2. De lidstaat op het grondgebied waarvan de in lid 1 bedoelde schade wordt veroorzaakt, neemt op zich deze schade te vergoeden op de wijze waarop hij daartoe gehouden zou zijn, indien de schade door zijn eigen ambtenaren zou zijn toegebracht.

3. De lidstaat wiens ambtenaren op het grondgebied van een andere lidstaat enige schade hebben veroorzaakt, betaalt deze laatste het volledige bedrag terug dat deze aan de slachtoffers of hun rechthebbenden heeft uitgekeerd.

4. Onder voorbehoud van de uitoefening van zijn rechten tegenover derden en met uitzondering van het bepaalde in lid 3, ziet elke lidstaat, in het geval bedoeld in lid 1, ervan af het bedrag van de door hem geleden schade op een andere lidstaat te verhalen.

*Artikel 4***Uitvoering**

1. De lidstaten treffen de noodzakelijke maatregelen om uiterlijk op 1 juli 2002 aan dit kaderbesluit te voldoen.

2. De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie de tekst mee van de voorschriften waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in hun nationale recht omzetten. Op basis van die en andere informatie legt de Commissie uiterlijk op 1 juli 2004 de Raad een verslag voor over de werking van dit kaderbesluit. De Raad zal nagaan in hoeverre de lidstaten aan dit kaderbesluit voldoen.

*Artikel 5***Inwerkingtreding**

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Het is niet meer van kracht zodra de Overeenkomst tussen de lidstaten van de Europese Unie betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken in alle lidstaten in werking is getreden.

Gedaan te ...

Voor de Raad

De voorzitter

...